

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v rozšířeném senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Bohuslava Hnízдила, JUDr. Dagmar Nygrínové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně: **A. W.**, zastoupené JUDr. Pavlem Zouplnou, advokátem se sídlem Smetanovo nábř. 7, Ostrava, proti žalovanému: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. 11. 2001, č. j. 2 Cao 140/2001 - 38,

t a k t o :

Věc **se vrací** k projednání a rozhodnutí třetímu senátu.

O d ů v o d n ě n í :

Ústavní soud svým nálezem ze dne 20. 3. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 4/06, zrušil rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2005, č. j. 3 Ads 2/2003 - 112. Nejvyšší správní soud uvedeným rozhodnutím zamítl kasační stížnost žalobkyně proti shora označenému rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu rozhodoval v dané věci poté, co mu byla tato věc postoupena třetím senátem Nejvyššího správního soudu (usnesení č. j. 3 Ads 2/2003 - 104); důvodem, pro který třetí senát považoval za potřebné předložit věc rozšířenému senátu, byl přitom zejména nález Ústavního soudu ze dne 25. 1. 2005, sp. zn. III. ÚS 252/04, kterým Ústavní soud zrušil předchozí rozsudek Nejvyššího správního soudu v dané věci (č. j. 3 Ads 2/2003 - 60).

Ve svém zrušujícím nálezu (ve věci sp. zn. Pl. ÚS 4/06) pak Ústavní soud mimo jiné konstatoval, že Nejvyšší správní soud se v daném případě neodchýlil od své dosavadní rozhodovací praxe a nebyl tedy ani důvod k postupu podle § 17 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), a k předložení věci rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Ústavní soud ve shora citovaném nálezu zejména konstatoval, že „*účel ustanovení § 17 odst. 1 s. ř. s. je toliko překážet případné nejednotě v rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, nikoli sloužit coby zvláštní instrument, jímž by (teprve!) mohl být uplatněn princip vázanosti tohoto soudu nálezem soudu Ústavního ... v situaci, kdy rozhodující senát ... má rozhodnout na základě odlišného právního názoru, než který byl doposud v judikatuře Nejvyššího správního soudu aplikován ...*“ a označil postup Nejvyššího správního soudu za „*svévolnou dispozici s obsazením soudu*“, která je mimo jiné v rozporu s právem na zákonného soudce (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).

Vzhledem k tomu, že výše citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu zrušil Ústavní soud mimo jiné i z toho důvodu, že věc neměla být tomuto senátu vůbec předložena, nezbylo zejména s odkazem na čl. 89 odst. 2 Ústavy ČR rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku, tedy věc vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 3 Ads 2/2003 vrátit k projednání a rozhodnutí třetímu senátu. V dané věci nejsou splněny zákonné podmínky pro její předložení rozšířenému senátu (§ 17 a § 18 s. ř. s.), a rozšířený senát tedy k jejímu projednání a rozhodnutí není příslušný.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. dubna 2007

JUDr. Josef Baxa
předseda rozšířeného senátu